

847.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 4 listopada 1925 r.

o zaliczeniu poszczególnych grup funkcjonarjuszów państwowych do kategorii funkcjonarjuszów niższych i zaliczeniu ich do grup uposażenia.

Na zasadzie art. 92 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej (Dz. U. R. P. № 21 poz. 164) i art. 19 ustawy z dnia 9 października 1923 r. o uposażeniu funkcjonarjuszów państwowych i wojska (Dz. U. R. P. № 116 poz. 924) zarządza się co następuje:

§ 1. Z pośród funkcjonarjuszów państwowych, posiadających jednakowe kwalifikacje i wykonywujących jednakowe funkcje we wszystkich lub większości władz i urzędów państwowych, zalicza się do kategorii funkcjonarjuszów niższych, funkcjonarjuszów, pełniących czynności woźnych, i równocześnie ustala się ich tytuły i zalicza do grup uposażenia w sposób następujący:

Stanowisko służbowe i przywiązany do niego tytuł	Grupa uposażenia
Starszy woźny	XIII
Woźny	XV i XIV
Pomocniczy woźny	XVI

§ 2. Służbę rozpoczyna się zawsze na stanowisku pomocniczego woźnego. Przejście na wyższe stanowiska, wymienione w tabeli § 1, odbywa się na ogólnych zasadach, dotyczących awansu (art. 107 ustawy o państwowej służbie cywilnej), z niższej grupy uposażenia do bezpośrednio wyższej.

Postanowienie, zawarte w pierwszym zdaniu poprzedniego ustępu, nie ma zastosowania do osób, które przynajmniej od dwóch lat pełniły w Państwie Polskim czynności, odpowiadające czynnościom woźnych (pomocniczy woźni, posłańcy sądowi, gońcy, pełniący czynności woźnych i t. p.), mają ukończone 20 lat wieku i posiadają odpowiednie kwalifikacje. Osoby te mogą być mianowane od razu na stanowiska woźnych z uposażeniem według grupy XV.

§ 3. Służbę na stanowisku pomocniczego woźnego odbywa się zawsze w charakterze prowizorycznym.

§ 4. Właściwy minister ustala w porozumieniu z Prezesem Rady Ministrów i Ministrem Skarbu na każdy rok budżetowy wykaz stanowisk, wymienionych w tabeli § 1, na które może nastąpić nominacja na stałe, z wyszczególnieniem przywiązanych do tych stanowisk grup uposażenia.

Wykazy winny być ustalone do końca października roku, poprzedzającego dany rok budżetowy.

Termin ten nie obowiązuje odnośnie do wykazów na rok 1926.

§ 5. Funkcjonarjuszów, którzy w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie nominacji pełnią służbę w charakterze woźnych zalicza się do grup uposażenia, ustalonych w tabeli § 1, przy ewentualnem równoczesnem ich przemianowaniu, według następujących zasad:

Funkcjonarjusze niżsi, którzy do dnia wejścia w życie niniejszego rozporządzenia posiadają:

1) mniej niż dwa lata służby, otrzymują stanowisko pomocniczego woźnego;

2) od 2 do 10 lat służby, otrzymują stanowisko woźnego z uposażeniem według XV grupy;

3) od 10 do 20 lat służby, otrzymują stanowisko woźnego z uposażeniem według XIV grupy;

4) powyżej 20 lat służby, otrzymują stanowisko starszego woźnego.

Przez lata służby rozumie się oprócz czasu służby państwowej polskiej, czas poprzedniej służby państwowej (cywilnej i wojskowej) i samorządowej w państwach zaborczych oraz pracy zawodowej, zaliczony do wysługi lat w myśl przepisów uposażeniowych.

§ 6. Funkcjonarjusze niżsi, posiadający w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia wyższe grupy uposażenia, niż te, któreby im przysługiwały według zasad, ustalonych w § 5, zatrzymują te wyższe grupy uposażenia.

Funkcjonarjusze niżsi, którzy wskutek zaliczenia do grup uposażenia w myśl postanowień § 5 uzyskają grupę uposażenia wyższą od dotychczas posiadanej, otrzymują w nowej grupie uposażenia zasadniczo szczebel α .

O ileby jednak uposażenie, dotychczas przez nich pobierane, było wyższe od uposażenia szczebla α nowej grupy, otrzymują oni w nowej grupie szczebel, odpowiadający co do ilości punktów dotychczasowemu uposażeniu. W braku takiego szczebla w nowej grupie otrzymują szczebel, który co do ilości punktów jest bezpośrednio wyższy od szczebla, posiadanego w grupie dotychczasowej.

§ 7. U funkcjonarjuszów niższych, którzy przy zaliczeniu w myśl § 5 niniejszego rozporządzenia otrzymają w wyższej grupie uposażenia szczebel co do ilości punktów wyższy od szczebla dotychczas posiadanego, liczy się termin posunięcia do następnego szczebla od dnia 1 stycznia 1926 r.

O ile funkcjonarjusz niższy przy zaliczeniu w myśl § 5 otrzyma szczebel równy co do ilości punktów dotychczasowemu szczeblowi, dla posunięcia do wyższego szczebla miarodajny jest termin, ustalony w dotychczas posiadanym szczeblu.

§ 8. Rozporządzenie niniejsze nie dotyczy funkcjonarjuszów niższych, pełniących służbę w dyrekcjach lasów państwowych i nadleśnictwach.

§ 9. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1926 r.

Prezes Rady Ministrów w z.: *W. Raczkiewicz*